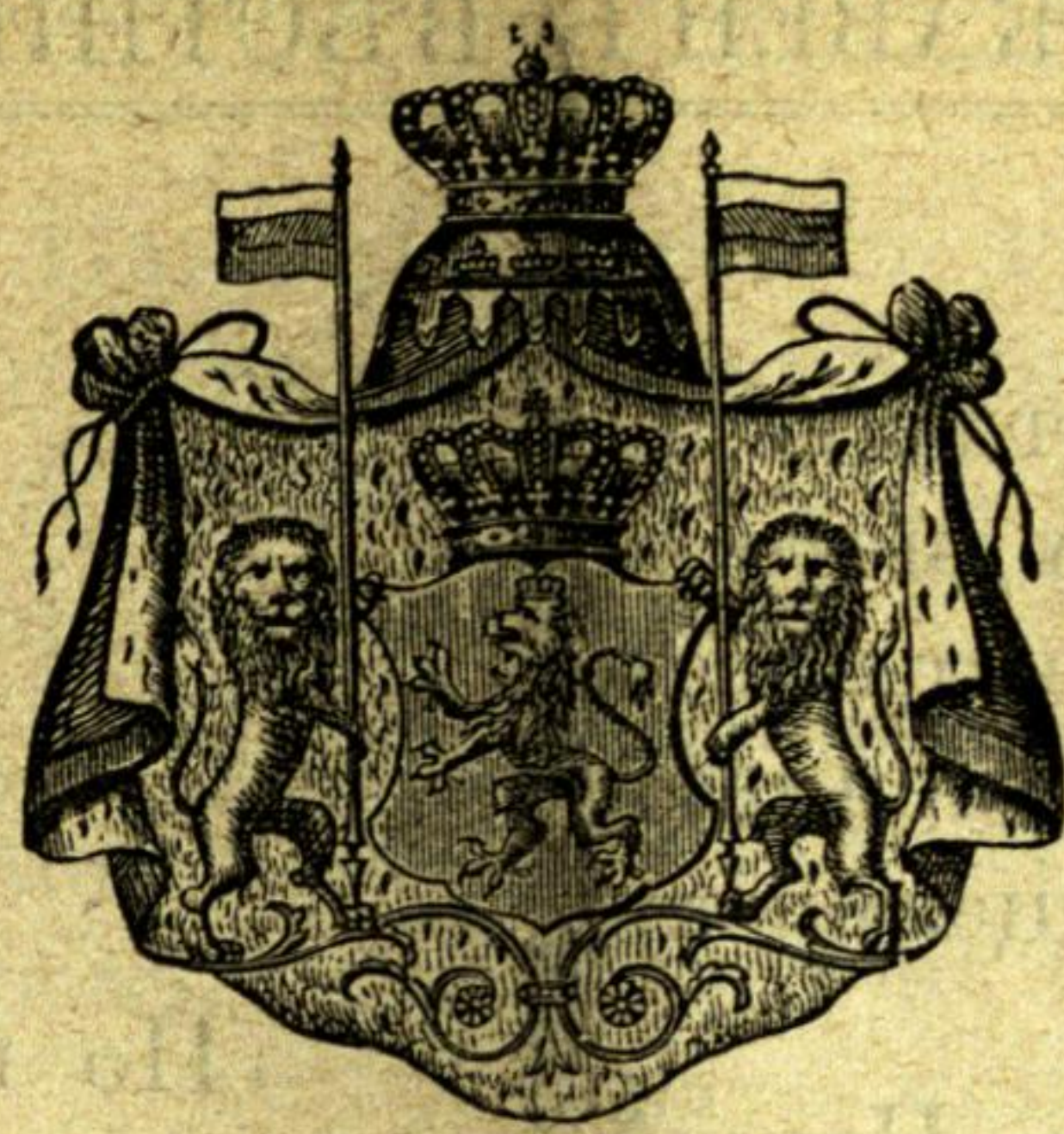

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

ва сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стѣлбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 23 августъ 1883 год.

БРОЙ 90.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 624.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I,

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

Съгласно Нашата заповѣдь отъ 4-ий априлий тая година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Указитѣ на Намѣстничеството подъ №№ 454 и 512 отъ 22 юний и 10 юлий 1883 година, относително премѣстванията на Димитрия Константинова и Ивана Христофорова, и назначенията на Георгия Згурева и Георгия Губиделникова, като се не одобрихъ отъ Насъ, то Димитръ Константиновъ и Иванъ Христофоровъ се връщатъ пакъ на прежнитѣ си длѣжности, именно: Димитръ Константиновъ, членъ на Шумненский окръженъ сѣдъ, Иванъ Христофоровъ, членъ на Русенский окръженъ сѣдъ, а Георгий Згуревъ и Георгий Губиделниковъ да се уволнятъ отъ занимаемитѣ имъ длѣжности, като ще се иматъ предъ видъ за други.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

УКАЗЪ

№ 625.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието, представено Намъ съ докладъ му отъ 12-й августъ 1883 година подъ №. 143,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ занимаемата му длѣжность Николая Манова, и. д. прокурора при Плевненский окръженъ сѣдъ, съгласно съ собственното му желание.

II. Да назначимъ Георгия Згурева, бивший членъ на Русенский окръженъ сѣдъ, за и. д. прокурора при Плевненский окръженъ сѣдъ, вмѣсто Манова.

III. Да назначимъ Георгия Губиделникова, бивший помощникъ на прокурора при Варненский окръженъ сѣдъ, за и. д. прокурора при Шумненский окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно.

IV. Да уволнимъ отъ занимаемата му длѣжность Веля Илиева, Балчикский мировий сѣдия, съгласно съ собственното му желание.

V. Да назначимъ Стефана Иванова, бивший Ново-Пазарский мировий сѣдия, за Балчикский мировий сѣдия, вмѣсто Илиева.

VI. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

УКАЗЪ

№ 623.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

Съгласно Нашата заповѣдь отъ 4-ий априлий тая година,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Указътъ на Намѣстничеството подъ №. 391 отъ 30-ий май 1883 година, относително премѣстванието на Никола Шоповъ и Десиславъ Десйовъ, като се не одобрява отъ Насъ, то тѣ се възръщатъ пакъ на прежнитѣ си длѣжности, първийтъ — на длѣжността нотариусъ при Барненский окръженъ сѣдъ, а вторийтъ — на длѣжността сѣдебенъ слѣдователъ при Шумненский окръженъ сѣдъ.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

УКАЗЪ

№ 626.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието, представено Намъ съ докладъ му отъ 13-й августъ 1883 год. подъ №. 144, и съгласно мнѣнието на Държавний Сѣвътъ и Министрътъ на Финанситѣ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да разрѣшимъ, щото отъ непредвиденитѣ (отдѣлъ II ст. 3) по бюджета на Министерството на Правосъдието за текущата година, да се взематъ шестстотинъ шестдесетъ седемъ лева (667 л.) 24 стотинки, съ които да се исплати дългътъ на Софийский окръженъ съдъ, за канцелярски принадлежности отъ 1881 година.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Управляющий Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 144.

Господарю!

Тѣй като Държавния Съвѣтъ съ отношението си отъ 3-ий того подъ №. 710, ме увѣдоми, че внесенъ чрезъ указа на Ваше Височество подъ №. 385, въ този съвѣтъ, въпросъ, е разрѣшенъ отъ него и като се взе отъ предшественникътъ ми по сѣщия въпросъ мѣстното и на Финансовото Министерство, съгласно чл. 31 отъ закона за отчетността, най-покорно моля Ваше Височество да благоволи и разрѣшите слѣдующето ми предложение:

I. Отъ непредвиденитѣ расходи (отдѣлъ II ст. 3) по бюджета на Министерството на Правосъдието за текущата година, да се взематъ 667 лева 24 стотинки, съ които да се исплати дългътъ на Софийский окръженъ съдъ за канцелярски принадлежности отъ 1881 година.

II. Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволи и подпишите приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 13 августъ 1883 година.

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

Съ указъ подъ № 622 отъ 12 авг. назначава се Савва Никифоровъ Попповъ, за членъ на Севлиевский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№. 140.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Войната, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11-ий текущия августъ подъ №. 159,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се въведе въ Военното на име Наше училище една длъжностъ на специаленъ штатенъ преподавателъ по историята и географията съ заплатата по шестъ хиляди лева въ година.

II. Исполнението на настоящето възлагаме на Наштъ Воененъ Министръ.

Издаденъ въ гр. София на 11 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

УКАЗЪ

№ 144.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Воененъ Министръ съ докладътъ му отъ 11 текущия августъ подъ №. 164,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се въведе въ Военното на име Наше училище двѣ длъжности на въспитатели педагози съ годишна заплата по петъ хиляди лева.

II. Исполнението възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ гр. София на 13 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Шумненский окръженъ управителъ.

РАПОРТЪ

№. 2856.

До г. Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Отъ освобождението насамъ съществуванието на Ески-Джумайский панаиръ е давало и слѣдва да дава поводъ на разни оплаквания и неудоволствия, както отъ страна на онѣзи, които го поддържатъ, тѣй и отъ страна на ония, които желаятъ неговото унищожение. Година не се е минало безъ да се подигатъ препирни за него и съ това наедно духоветъ да се не вълнуватъ и търговията да се неподкопава.

Като имахъ предъ видъ неопредѣленното положение на панаиря отъ една страна и честитѣ оплаквания на търговцитѣ отъ друга, — азъ се отправихъ на 8 того въ Ески-Джумая съ единственната цѣль да изуча въпроса на мѣстото, като извади на явѣ и полезната и врѣдната страна на панаиря. Моитѣ заключения по въпроса се основаватъ първо на личнитѣ ми наблюдения и второ на свѣдѣнията, събрани отъ мѣстнитѣ търговци и население, отъ търговцитѣ изъ други окръжия, отъ общинското управление и отъ партизанитѣ и противницитѣ на панаиря.

Споредъ разказванието на мнозина панаиря води съществуванието си отъ едно случайно произшествие и се е установилъ въ началото на настоящий вѣкъ. Около 80 години напредъ Ески-Джумайский Деревей или Аянинъ призовалъ Шумненский Деревей на гости и за да го възблагодари, устроилъ край града кошия (надиропускуване съ конѣ), която се продължавала една седмица. На тая кошия, освѣнъ жителитѣ на града, присѣтствували и жителитѣ на ближнитѣ села и паланки. При шатритѣ на сборището били устроени кафенета и сергии за продажение на сладки работи. На втората година кошията се подновила и посѣтителитѣ станали по-много. Наедно съ послѣднитѣ се появили и такива, които донесли разни мѣстни произведения за продажъ и отъ тогава се турило началото на панаиря. Кошията слѣдвала ежегодно комахай до 1840 и отъ това врѣме тя загубила прежното си значение, като дала мѣсто на търговията. Отъ тогава се почва дѣйствителната история на панаиря и онова движение на търговията, която до освобождението е привличала туку-речи всичкий търговский свѣтъ на днешното Княжество и Вѣсточна Румелия.

Слѣдъ Узунджово най-голѣмий панаиръ въ Европейска-Турция е билъ Ески-Джумайский. Отъ 1840 до освобождението тамъ сѣ донасяли всѣкакъвъ видъ естествени, колониални и индустриални произведения, жива

стока и мѣстни сурови обработени произведения. Панаиря се е посѣщавалъ отъ много иностранны търговецъ и агенти, които сѣ занасяли европейски стоки, а сѣ отнасяли мѣстни сурови произведения. Между иностраннытѣ стоки първо мѣсто е държала манифактурата, а именно: прежда, басма, платна и шалове. Първъ отъ Българитѣ да занесе манифактура е билъ извѣстний търговецъ Камбуровъ, родомъ отъ Търново.

Помѣщението на панаиря до кждѣ 1830 година се намирало на источната страна извънъ града и безъ всѣкакви постоянни постройки. Отъ това врѣме до 1868 година, то, помѣщението, било пренесено въ града и стокитѣ се помѣщавали въ постоянни здания, наречени панаирска чаршия. Тая чаршия заедно съ една значителна частъ отъ града сѣ съвършено разорени презъ послѣдната война. Слѣдъ Вѣсточната война развитието на панаиря земало голѣмъ размѣръ и помѣщението му въ града, като се указало тѣсно и неудобно, Турското правителство го премѣстило на сѣверната страна извънъ града, покрай Разградското шосе, дѣто и до днесъ сѣществувало. Това помѣщение обема около 300 квадратни дюлюма и е обградено съ зидѣ. Преди войната тука е имало освѣнѣ баракиитѣ около 1500 частни, общественни и правителствени дюгени, всичкитѣ сѣ добра и здрава направа. Сега помѣщението е полусрутено и здрави дюгени има около 400. Най-напредъ, то е поврѣдено отъ Турскитѣ войски, послѣ отъ окупационнитѣ и най-послѣ отъ самитѣ жители на града, които всячески се стараятъ за унищожението му. Отъ 1879 година то е подпалвано нарочно нѣколко пѣтъ и много здания сѣ станали плячка на пожара. Колкото за събарянието му, Ески-Джумайци безъ стѣснение ходятъ да вадятъ вратитѣ, прозорцитѣ и въобще материала на зданията и да ги пренасятъ въ кѣшитѣ си.

По нѣманието статистически данни мѣчно е да се опредѣли, макаръ приблизително, цифрата на обращения въ панаиря преди и слѣдъ войната. Знаино е само за извѣстни години количеството на нѣкои произведенця и на едрий добитѣкъ, които сѣ вписали и расправяли въ панаиря. Между 1860 и 1870 години въ панаиря сѣ влизали ежегодно и почти расправяли до 3000 бали прежда, платно и басма безъ да се смѣта търговията на дребно. Количеството на едрий добитѣкъ: конѣе, волови, биволи, крави и пр. е достигало до 10.000 глави. Голѣмо движение е сѣществувало съ колониални стоки и съ мѣстни произведения, като: гайтанъ, аби, кожи и пр. Като се има предъ видъ, че по това врѣме е сѣществувало голѣмо стечение въ панаиря и, че търговцитѣ изъ най-отдалеченитѣ краища, като Ломъ, Видинъ и др. сѣ набавяли стокитѣ си, особенно манифактурата отъ Ески-Джумая, не остава никакво съмнѣние, че панаиря е билъ центъръ на вѣтрѣшната търговия и, че неговитѣ обращения сѣ значителни. За да се развие до такава степенъ, на панаиря сѣ спомогнали преимущественно двѣ обстоятелства и тѣ сѣ: *отсѣтствието на улеснителни съобщения и отсѣтствието на търговски складове въ градоветѣ Русчукъ, Варна, Галацъ и пр.* До направянието на желѣзницитѣ въ България и Румелия и до отварянието търговски кантори въ горѣпоменѣтитѣ градове ни единъ малѣкъ или голѣмъ търговецъ не е ималъ възможность да отива по-надалечъ отъ панаиря за да си набавя потрѣбната стока. Обаче, слѣдъ промѣнението на обстоятелства, търговията измѣнила направление и панаиря загубилъ значението си, като складъ на манифактурата и на колониалнитѣ стоки. Отъ нѣколко години, особенно отъ освобождението насамъ, и най-малкитѣ търговци набавятъ стокитѣ си направо изъ Варна, Цариградъ, Галацъ, и Виенна.

Панаиря е загубилъ прежнето си значение и по това, че сега крѣга на търговията му е стесненъ по причина на политическитѣ обстоятелства. Слѣдъ освобождението, числото на посѣтителитѣ му изъ Вѣсточна-Румелия не само е намалено значително, но туку-речи и сѣвсѣмъ го нѣма. Границата, която раздѣля двѣтѣ България, прави голѣма спѣнка на търговия. Тая и миналата години твърдѣ малко посѣтители е имало изъ Вѣсточна-Румелия и тѣ сѣ били абаджии, гайтанджии и прекупчици на едѣръ добитѣкъ. Изъ Княжеството най-голѣмо участие въ панаиря

зематъ градоветѣ: Варна, Шуменъ, Добричъ, Провадия, Силистра, Русчукъ, Свищовъ, Търново, Габрово и Плевенъ.

Въ настояще врѣме главната търговия на панаиря сѣ стои въ два калема: едрий добитѣкъ и мѣстнитѣ индустриални произведения. Колониалнитѣ стоки и манифактурата тоже успѣватъ, нѣ не се донасятъ на панаиря въ голѣми количества, както по-преди е ставало. Манифактурата успѣва повечето на дребно. Обикновенно панаиря се отваря съ едрий добитѣкъ, и ако продажбитѣ съ тоя клонъ се укажатъ добри, всичкитѣ други клонове успѣватъ. Въобще продажбитѣ тая година се смятатъ за най-добри, особенно на добитѣка, абитѣ и гайтанитѣ. Цѣнитѣ бѣха високи и произведенията се трѣсеха, при всичко, че количествата не бѣха незначителни. Воловетѣ се продадоха отъ 2500 до 3500 гр. чифта. Биволитѣ достигнаха до 4000 гр. Цѣната на добитѣка подхвъркнѣ именно отъ това, дѣто турското население вазгещиса да се изселява. Преди панаиря огромно число турци бѣхъ распродали добитѣка си безъ цѣна съ цѣль да се изселяватъ, нѣ като измѣнихъ намѣрението си, тѣ изново си накупихъ работенъ добитѣкъ. Успокояванието на турското население се дължи исклучително на добритѣ сѣвѣти и разумнитѣ мѣрки, зетѣ на послѣдѣкъ отъ правителството. Петъ дни преди затварянието на панаиря, всичкитѣ аби, гайтани и т. н. бѣхъ распродадени и голѣми нужди се усѣщаха за тѣзи произведения. Тая година на панаиря сѣ продадени до 6000 глави едѣръ добитѣкъ отъ всѣкакѣвъ видъ. Присѣтствующитѣ на панаиря изъ разни окрѣзи търговци вѣзлизатъ до 2000. Отъ това число само около 30 души принадлежатъ на г. Ески-Джумая.

Панаиря е отъ двойка полза за населението, градско и селско. Послѣдното се счита съ хиляди и десѣтки хиляди отъ околитѣ: Джумайска, Шумненска, Прѣславска, Поповска, Разградска, Османъ-Пазарска, Кессаревска и др. за да си накупи всичко що му е потрѣбно било за нѣколко мѣсеци, било за презъ цѣла година. То не само намира въ панаиря всичко, отъ което иматъ нужда, нѣ главното е, че то набавя своитѣ потрѣбности евтино. Обикновенно цѣнитѣ на нѣщата въ панаиря биватъ много по-низки въ сравнение съ цѣнитѣ на пиацата въ Джумая или другадѣ и това е едно, защото търговцитѣ продаватъ евтино за да посрѣщнатъ работитѣ си и друго, защото взаимната конкуренция понижава цѣнитѣ. Въ града Ески-Джумая (може би въ другитѣ околни градове, нѣ това не ми е извѣстно) всичкитѣ произведения и нѣща се продаватъ съ цѣна единъ пѣтъ и половина по-скѣпо. Има даже и такива, на които цѣната е двойна и които не се намиратъ въ всѣко врѣме на годината освѣнъ въ панаиря. Слѣлющата сравнителна таблица ще обясни разницата:

Въ града:			Въ панаиря:	
1 ока дървено масло	гроша 12		гроша 8	
1 „ захаръ	„ 9		„ 6	
1 аршинъ басма добра	„ 3		„ 2	
1 ока прежда	„ 24		„ 18	

Азъ бѣхъ свидѣтель на една извѣнрѣдна навалица куповачи селяни и граждани, които се надпреваряхъ да си набавятъ евтино всичкитѣ потрѣбности преди да се затвори панаиря. На 8-й 9-й и 10-й май въ панаиря навѣрно имаше до 40000 народъ, всикитѣ заняти съ продажба и покупка. Самия този фактъ доказва най-добрѣ, че населението изважда полза отъ панаиря и не желае унищожението му.

Освѣнъ горѣизложената полза въобще населението въ града и отъ части въ околията добива значителна полза и отъ това гдѣто презъ врѣмето на панаиря, то дава подъ наемъ кѣшитѣ и дюгениитѣ си, продава зеленчукъ, месо, хлѣбъ, вино, масло, сиренѣе и др. под. Голѣмо количество сѣвѣстни припаси се потрѣбватъ въ панаиря и не малко се ползува незаможната класа отъ този видъ дребна продажба. Сиромаситѣ глѣдатъ на панаиря като на Божие благодѣяние, и ако нѣщо да ги трѣвожи, то сѣ слуховѣтѣ за унищожението му. Да спечели 5, 10 или 15 лева въ продължение на една седмица и да посрѣщне съ тѣхъ неизбѣжнитѣ си нужди, това е голѣмо щастие за сиромасъ. Малкитѣ еснафи, като кафеджии, хлѣбари, касапи и

кръчмари изваждатъ за осемъ дни отъ панаира толкова полза, колко сж въ состоянии да извадятъ за два мѣсеца въ града.

Много се е говорило и постоянно се говори, че търговцитѣ, които занасятъ стоки на панаира не само не се ползували съ печала, нѣ и още губили отъ капитала си. Тая е обикновенната тема на онѣзи отъ Ески-Джумайскитѣ търговци, които сж противни на панаира. Ако увѣренията имъ се приематъ само на половина за вѣрни, въ такъвъ случай трѣбва да се дойде до заключение, че търговцитѣ отиватъ въ панаира, на явна пагуба и, че тѣ приготвятъ сами опропастванieto си. Само по себе си се разбира, че това мнѣние е повече отъ невѣрно, едно защото хората не сж до толкова безумни да работятъ противъ собственитѣ си интереси и друго защото тѣ сж, които желаятъ и поддържатъ панаира. Самия фактъ, дѣто тѣ всѣка година посѣщаватъ панаира, доказва най-добрѣ че тѣ се ползуватъ. Ако противното бѣше истина, тѣ не само нещѣхъ да изваждатъ стоки въ панаира, нѣ щѣхъ да се обявятъ негови противници.

Да видимъ обаче на дѣло какъ стои работата. До 1880 год. менѣ не ми е извѣстно да ли панаира е билъ добрѣ и да ли търговцитѣ сж се ползували, при всичко, че погорѣ наведенитѣ съображения той би трѣбвало да бѣде въ интереса на търговцитѣ и послѣднитѣ да сж се ползували. Обаче отъ свѣдѣнията, които съмъ събралъ за годинитѣ 1881 и 1882 и отъ онова, що съмъ видѣлъ самъ тая година, става явно, че панаира е едно важно и полезно учрѣждение за търговцитѣ. Послѣднитѣ се ползуватъ отъ панаира по два начина: първо като печелятъ извѣстенъ процентъ и второ като посрѣщатъ търговскитѣ нужди. Вторий видъ печала не е такава, която да увеличава капитала и да донася благоденствие, все-таки тя е полезна и важна за всѣки търговецъ. Въ послѣднитѣ три години търговцитѣ сж направили добра работа въ панаира и твърдѣ малко стоки сж останали не продадени, което всѣкога и вврѣдомъ се случва. При всичко, че дѣждоветѣ тая година докарахъ голѣми спѣнки на панаира, нѣ търговцитѣ останахъ не по-малко задоволни отъ продажбитѣ въ сравнение съ минжитѣ години.

Отъ продажбата на едрий добитѣкъ (интизапъ) и отъ други постѣпления, като такса на колата, серги-парасж и даждие на сарафитѣ, градската каса въ Ески-Джумая изважда отъ панаира въ продължение на 8 дни единъ доходъ отъ 12000 лева; цифра, която надминува третата частъ на годишния ѣ бюджетъ. Съ развитието на панаира тоя доходъ ще се увеличава ежегодно. Безъ панаира тоя доходъ не би съществувалъ и нуждитѣ на града щѣхъ останатъ неудовлетворени. По-голѣмата частъ отъ тоя доходъ отива за поддържанieto на училищата, които безъ него едва ли можѣхъ да очакватъ поддръжка отъ общинското управление. Противницитѣ на панаира презиратъ тоя значителенъ доходъ и го жертвуватъ легкомисленно. Ако гражданитѣ бѣхъ по-богати и по-щедри, тогава нѣма що да се каже. Нѣ при днешното състояние на поминжа въ Ески-Джумая, лишението отъ тоя доходъ ще бѣде непростителна погрѣшка. Отъ 1880 год. училищната помощъ стои несъбрана единствено по причина на бѣдността на гражданитѣ.

Много се е говорило за злинитѣ отъ панаира и много оплаквания сж ставали за неговата врѣдителностъ, но до сега нито злинитѣ сж посочени и доказани, нито врѣдителността опредѣлена. Споредъ Ески-Джумайци тия злини сж голѣми и се коснуватъ не само до извѣстни граждани търговци, нѣ до цѣлий градъ до цѣлата околия и даже до цѣлото Княжество. Въ увѣренията на Джумайчени има и много преувеличение и много себелюбие. Панаирѣтъ докарва положителна врѣда само на 30 души търговци въ града. За всичкитѣ други той е голѣмо благодѣяние. Врѣдата на тия 30 души произлиза най-много отъ това, дѣто тѣ единъ мѣсець преди отварянието и два мѣсеца слѣдъ затварянието на панаира не можатъ да търгуватъ, а стоятъ празни. Като наближи отварянието на панаира, цѣлото население, градско и селско прѣдстава да пазарува отъ града съ надежда да купи отъ панаира по-евтино, ако не и по-добро. Веднажъ снабдено съ всичкитѣ си потребности

то не прибѣгва до мѣстнитѣ въ града търговци, освѣнъ слѣдъ появяването на нови потребности или слѣдъ изнурението на покупенитѣ въ панаира произведения. Тука дѣйствително съществува злина, и оплакванията си иматъ мѣстото, но азъ мислѣхъ, че на това сж виновати самитѣ мѣстни търговци и то по много причини. Първо Ески-Джумайскитѣ търговци продаватъ твърдѣ скжпо; второ туку слѣдъ затварянието на панаира тѣ повишаватъ цѣнитѣ до неимовѣрна степенъ; трето между тѣхъ не съществува конкуренция; четвърто въ панаира не се съобразяватъ съ пиацата, а поддържатъ старитѣ цѣни и пето тѣ се придръжатъ упорито у манифактурната търговия, която отдавна е загубила значението си.

Въ яростта си Джумайчени забравятъ, че ако панаира е неохотимо зло за 30 души, той е голѣмо благодѣяние за хиляди други, които искаратъ дѣйствителна полза отъ него. Като не можатъ да се ползуватъ отъ панаира по собствена вина, тѣ не желаятъ и другитѣ да се ползуватъ и имъ правятъ всевъзможни прѣчки и затруднения.

Всѣкой, който е посѣтилъ панаира, отъ три четири години, добрѣ е испиталъ гостолубието на Ески-Джумайци. Миналата година по наляганието на кметството (тогава бѣше кметъ господинъ Караджовъ) единъ отъ священникитѣ държа въ черква рѣчь, съ която нарече търговцитѣ багабонти и произнесе заклинание върху панаира. Джумайчени не се задоволяватъ само съ това, но ще се стараятъ да привлекатъ правителството на своя страна, като представяватъ работитѣ наопаки. Тѣй напимѣръ тѣ се жалуватъ че цѣлата околия не желала панаира и, че духоветѣ ес вълнували, когато въ скжцностъ таково нѣщо не съществува. Смѣло може да се каже, че тѣ сж, които вълнуватъ населението и не го оставятъ на мира. Продължението на панаира тая година бѣше колкото полезно, толкова и справедливо, но тѣ намѣсто да поглѣднатъ на въпроса отъ тая точка зрѣния, показажъ се до висша степенъ егоисти и несправедливи. Длжностъ бѣше на правителството да защити търговията и да предпази разорението на хиляди търговци. Ако панаира не бѣше се продължилъ, за тѣхъ, 30 души, щеше да бѣде добрѣ, но какво щеше да се случи съ хилядитѣ други? Правителството трѣбваше ли да жертвува множеството за хатѣра на малцината?

За да докажатъ нравственната злина на панаира, противницитѣ на това учрѣждение посочватъ за доказателство фалититѣ, които сж се случили въ града при турското превителството и въвежданието на модитѣ и салтаната. Относително фалититѣ азъ ще кажъ, че тѣ не сж резултатъ на панаира, а произлезватъ непосредствено отъ недоброевѣтността на търговцитѣ. Врѣдомъ дѣто правдолюбието, честността, справедливостта и добрия расчетъ липсватъ, тамъ обикновенно банкротствата изобилуватъ. Когато панаира е билъ въ силата си, Ески-Джумайчени купували стока на почакъ и се прѣтоваряли повече отъ колкото срѣдствата имъ позволявали. Разумява се че при такива условия, а особено при застояване на търговията, фалититѣ сж неизбежни и се случаватъ на всѣкъдѣ.

Колкото за второто доказателство, че панаира въвежда и разпространява модитѣ и салтаната, това мнѣние е погрѣшно и не се основава на никакви факти. Салтаната съществува повече тамъ, гдѣто нѣма панаири. За примѣръ служатъ градоветѣ: Варна, Русчукъ, Търново, Шуменъ, Свищовъ и др.. Причинитѣ за раскошостта въ нравитѣ и въ носянието не трѣбва да се търсятъ въ съществуването на панаира, а въ слабостта на българитѣ да се подаватъ лесно на криворазбранната цивилизация. И безъ панаира модитѣ щѣхъ да съществуватъ въ Джумая, защото общото стремление го изисква.

За да се отстранятъ всичкитѣ недоразумения за въ бжджще относително панаира и за да се постави въ опрѣдѣлено положение това полезно учрѣждение, имамъ честь да помоля господина министра въ слѣдующитѣ:

1) въпроса за съществуването му да се рѣши веднажъ за всѣкога и да се даде на противницитѣ му да разбератъ, че тѣхното желание е врѣдително за интетреситѣ на населението и за търговията и противно както на закона, тѣй и на справедливостта:

2) панаиря да трае 12 дни, сирѣчь отъ 1-й май до 12 сѣщаго включително и да се отваря и затваря чрезъ приказъ на Министерството на Общитѣ Сгради единъ мѣсець преди деня на отварянието;

3) въ празничнитѣ и неприсѣжтственнитѣ дни търгуванието въ панаиря да не се възбранява;

4) Ески-Джумайското общинско управление да се задължи да подправи оградата на помѣщението и да постави двама стражари да пазятъ зданията;

5) Министерството на Общитѣ Сгради да земе необходимитѣ мѣрки за повдиганieto на това полезно учрѣждение, като го популяризира и го направи панаиръ за мѣстни произведения.

Въ заключение моля господина министра да съобщи настоящий ми рапортъ въ преписъ за свѣдѣние на Министерствата на Финанситѣ и на Общитѣ Сгради.

Отъ Държавний Свѣтъ.

Р е ш ъ н и я

Засѣдание CLXXIII отъ 29 октомврия 1882 год.

Прѣдмѣти:

1). Законопроекта за Българската банка. Този законопроектъ се разглежда въ XCV, XCVI, XCVII, XCVIII, XCIX, C, CI, CII, CIII, CIX, CX, CXI, CLXX, CLXXI, и CLXXIII засѣдания, отъ 11, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 30 и 31 юлия, 2 и 3 августъ, 25, 27 и 28 октомврия. Въ днешното засѣдание свѣта, като изслуша послѣдното му четение, рѣши:

Да се подпише отъ всичкитѣ членове и да се испрати въ Министерството на Финанситѣ за по-нататѣшно распорѣждане.

2). Разрѣшението заемъ на Османъ-Пазарското общинско управление. Османъ-Пазарский околийски началникъ прѣпраща въ Свѣта постановлението на общинското управление, съ което иска да му се разрѣши сключванието заемъ отъ 6,000 лева за доискарвание училищното здание. Гаранция за паритѣ дава градскитѣ недвижими имущества, които сж: една къща, една фурна и четире дюкяна, находящи се въ тоя градъ. Лихвитѣ, заедно съ капеталтъ, ще исплащатъ отъ годишния данѣкъ, който събиратъ за училището. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ горното, рѣши:

Да се позволи на Османъ-Пазарското общинско управление да сключи заемъ отъ 6,000 лева отъ дѣто намѣри за по-изгодно.

Засѣдание CLXXIV отъ 1 ноемврия 1882 год.

Прѣдмѣти:

1). Помощта на поборника Д. П. Ковачова. Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ отношението си отъ 30 октомврия явява, че поборникътъ Димитръ П. Ковачовъ отъ Добричъ моли да му се отпустне, съгласно съ закона за поборниците, помощъ, за да може да продължи учението си въ Кюстендилската реална гимназия. Но понеже въ законътъ за поборниците не сж прѣдвидени сумми, каквито иска Ковачовъ, затова Министерството прѣдлага на Свѣта, ако намира за възможно, да разрѣши да се отпустне на Ковачова парично пособие отъ 300 лева, като му се даватъ по 25 лева на мѣсеца и въ сѣщото врѣме да се направятъ нуждитѣ распорѣждания, за приеманieto му на правителствено иждивение отъ идущата година, ако укаже успѣхи въ наукитѣ.

Слѣдъ прочитанието на отношението отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла за отпуснанието пособие на поборника Д. П. Ковачовъ, за да може да продължи учението си, Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ § 33 отъ закона за поборниците, рѣши:

Да се отпустне на рѣчени поборникъ едноврѣмenna помощъ отъ триста лева; колкото за приеманieto му на правителствено иждивение, ако той прѣзъ текущата учебна година укаже успѣхи въ науката, да се внесе своеврѣменно, за да му се разрѣши законната стипендия.

2). Помощта на Иванка П. Трифанова отъ Бѣлоградчикъ. Просителката, която останала вдовица въ 1871 година съ четире дѣца: три момичета и едно момче, била жена на единъ священникъ въ гр. Бѣлоградчикъ, който слѣдъ смъртъта си отсавилъ наследство само една къща и двѣ лозя. Тя, като обработвала лозята и работила чужда работа можела да прѣхранва семейството си; но сега вече отслабнала по причина на старостта си и не само, че не можела да работи чужда работа, но оставяла и лозята си необработвани, отъ което доходътъ ѝ съвършенно се умалилъ, за това тя, като се намира въ крайна нужда, иска да ѝ се опрѣдѣли отъ хазната помощъ по 8 лева въ мѣсець, за да може да си посрѣщне най-нуждитѣ разноски. Свѣтътъ, като изслуша прошениято на Иванка П. Трифанова съ което иска да ѝ се отпуснатъ отъ хазната по 8 лева мѣсечна помощъ, рѣши:

Да се помоли Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и Исповѣданията да прикани мѣстното общинско управление да помага на просителката, съгласно съ чл. 60 п. 2 отъ общинския законъ.

3). Прошениято отъ Н. Янчева. Съ това прошение Янчевъ иска да му се даде прѣписъ отъ рѣшението на Държавния Свѣтъ по

неговото дѣло. Свѣтътъ, като взе прѣдъ видъ, че тая проща не е съгласно съ неговѣтъ правилникъ, рѣши:

Да му се откаже, понеже дѣлото още не е взело край.

4). Обяснения по прѣкратаването дѣлото на А. Цанова по прѣдаването му на сждъ. Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла съ отношението си до свѣта дава слѣдующитѣ обяснения по дѣлото на А. Цанова, Трънскій окръженъ управителъ, като се получило постановлението на сждебния слѣдователъ, въ което управителътъ се обвинява: 1) че е показалъ въ трѣбователната вѣдомостъ заплата отъ 70 лева за единъ писецъ, когото въ дѣйствителностъ нѣмало и 2) че е написалъ двѣ фалшиви расписки, Министерството поискало обяснения отъ А. Цанова, който билъ прѣмѣстенъ въ гр. Ломъ. Той съ рапортъ отъ 27 юлия отговорилъ, че дѣйствително въ трѣбователната вѣдомостъ за октомврия мѣсець е било помѣстено лице С. Икономовъ, като писецъ, но това лице било назначено да наблюдава за дѣйствиетата на Сърбскитѣ власти по границата. Колкото за двѣтъ расписки той се призналъ, че ги е писалъ самъ, защото продавачитѣ биле неграмотни. Вслѣдствие на това, като се испиталъ находящия се въ София С. Икономовъ да ли е приемалъ отъ Цанова 70 лева заплата и за какво именно, на пълно се потвърдили думитѣ на управителътъ. Тогава Министерството, като взело въ внимание, че А. Цановъ, ако и неправилно е отпустналъ 70 лева отъ канцелярскитѣ сумми за правителствена, а не за частна полза, и че мжчно е да се прѣдположи, щото единъ управителъ ще рискува съ положението си да прави фалшиви расписки за нищожни сумми, отговорило на прокурора при Трънския окр. сждъ, че не намира достатъчно основание, за да възбуди оглавно прѣслѣдвание противъ Цанова. Свѣтътъ, като изслуша тия обяснения отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, рѣши:

Че той се задоволява отъ обясненията на Министерството по това дѣло, но въ сжщото ерѣмъ не намира никаква вина и въ Цанова.

5). Помощта на Прогорелската община (Ломско окръжие). Министерството на Просвѣщението съ отношението си отъ 30 октомврия явява, че Прогорелската община моли да ѝ се отпустне отъ правителството едноврѣмenna помощъ отъ 600 лева, тъй щото съ една частъ отъ тѣхъ да може да исплати на учителитѣ, а съ другата да си набави най-нуждитѣ училищни пособия. Министерството, като взело прѣдъ видъ бѣдността на жителитѣ и старанието, което тѣ полагатъ за своитѣ училища, е на мнѣние да се отпусне едноврѣмenna помощъ отъ 300 лева на казаната община, за да си набави чрѣзъ училищния инспекторъ най-потребнитѣ училищни пособия, за което моли Свѣта да даде своето одобрение върху това. Свѣтътъ, като изслуша горното отношение, рѣши:

Да се помоли Министерството на Просвѣщението да не откаже въ доставление на слѣдующитѣ свѣдѣния на Свѣта: отъ каква стѣпенъ е училището на Прогорелчане, за което се иска помощъ за набавение най-потребнитѣ му училищни пособия — първоначално ли е или класно и отъ колко класа, ако е класно, какви срѣдства има то и на какво число население служи.

6). Дѣлото на Архитекта Ивановича. Финансово-икономическата секция, която бѣше натоварена съ изучаване дѣлото на Архитекта Ивановича относително възнаграждението му по направата на Софийската гимназия и Ломската реалка, прѣдставя на Свѣта слѣдующето: на 1881 година, априлия 20, Министерството на Просвѣщението заключило съ поменжтия архитекторъ контрактъ за съгражданието на Софийската гимназия и Ломската реалка. Споредъ контракта Ивановичъ се задължавалъ да направи плановѣтъ и оцѣненiята на зданията и да води, въ качество на чиновникъ, работитѣ по съгражданието имъ, а Министерството да му даде възнаграждение за плановѣтъ и оцѣненiята по 2 1/2 % отъ количеството 210,000 лева и по 3 1/2 % отъ сжщото количество за водение работитѣ, понеже тая сума е положена приблизително да се израсходва за зданията; но Ивановичъ да издържа двама инженери — помощници и нужната по това канцелярия. Плановѣтъ и оцѣненiята трѣбвало да се направятъ по-скоро и зданията да се свършатъ прѣзъ сжщата година. Въ случай на разногласие, дѣлото да се прѣдстави на третейска коимисия, въ която се прѣдставляватъ и двѣтъ страни.

Съгласно съ тия задължения, Ивановичъ направилъ на врѣме плановѣтъ и оцѣненiята за зданията; но Министерството не могло на врѣме да приготви нужния материалъ за захващане работитѣ.

По изложението на бившия Министръ на Просвѣщението до Министерския Свѣтъ, причинитѣ на това биле, отъ една страна прѣвратътъ, който станалъ на 27 априлия, а отъ друга това, че произведенитѣ търгове биле безуспѣшни. Ивановичъ поискалъ тогава да се развали контрактъ и се отказалъ отъ водение работитѣ, но Министерството го убѣдило да оттегли това заявление, като прѣдоставило нему да приготви нужния материалъ. Когато Ивановичъ приготвилъ материала и зданията се захванале, билъ вече мѣсець септемврия, тъй щото по-големата частъ отъ работата била оставена за идущата 1882 година. Понеже воденето на работитѣ и втората година останалъ върху Ивановича, и тоя случай не билъ прѣдвиденъ въ контрактъ, то прѣди захващанieto той поискалъ отъ Министерството поправение на контрактъ, като се увеличи възнаграждението му върху сумата, която ще се израсходва за доискарвание на зданията, понеже количеството 210,000 лева се указало много недостатъчно. Разликата мѣжду поставената въ контрактъ и дѣйствително израсходваната сума произлизала отъ това, че самото Министерство не желаяло да се постави въ контрактъ дѣйствително нужната сума, ако и самъ Ивановичъ да е насто-

явалъ, че тая сума е съвършено недостатъчна. Когато той прѣзъ зимата поискалъ да се поправи контракта, Министерството на Просвѣщението признало нуждата за такова поправение, но не го изпълнило, като оставило за пролѣтътъ, когато Ивановичъ щѣлъ да се върне да започне наглежданието на работитѣ. Но въ това врѣме, като се мислило да се открие Министерство на Общитѣ Сгради, което да поеме всички постройки, а и самъ г-нъ Министръ, прѣзъ априлия, като си подалъ на Н. В. Князя оставката, считалъ своето управление тъй приврѣменно, щото не искалъ да се впуска въ важни въпроси, за което и контрактътъ на Ивановича останялъ не подновенъ. Въ половината на юния Ивановичъ отъ ново настоявалъ за промѣнение на контракта, защото работата безъ негова вина останяла за втората година, тъй щото той не можелъ да захване друго прѣдприятие. Министрътъ устно призналъ, че контрактътъ му изисква регулиране, но не можелъ да рѣши въпроса, а прѣдоставилъ работата да ѝ рѣши новия Министръ на Просвѣщението. Ивановичъ увѣрява, че Министерството било рѣшило съ една резолюция отъ 9 юния, поставена върху заявлението му отъ 3 мая, въпроса за поправяние на контракта, споредъ която той надзиралъ работата тая година, до когато билъ спрѣнъ отъ Министерството на Общитѣ сгради.

Секцията, като направила справка въ дѣлото по съгражданието на Софийската гимназия и Ломската реалка, намѣрила, че такава резолюция дѣйствително имало върхъ заявлението на Ивановича отъ 3 май. Въ нежъ се казвало, че като се продължило градението още една година и като расходътъ по непрѣдвидената скъпостия на материала, станялъ много по-голямъ, да се опрѣдѣли хонорарътъ на Ивановича въ сѣщия размѣръ (6%). Но когато граденето на гимназията и реалката било взето отъ Ивановича и миняло гъ вѣдомството на Министерството на Общитѣ Сгради, то внесло въ Министерския Съвѣтъ въпроса за възнаграждението на Ивановича; послѣдний съ протокола си No. 62 отъ 16 септемврия постановилъ: да се даде на архитекта Ивановича едно възнаграждение отъ 3% отъ ония сумми, които надминуватъ контракта. Секцията намира, че въ контракта мѣжду Министерството и Ивановича, ако и да е поставено, че зданията трѣба да се свършатъ въ една година съ възнаграждение по 2½% отъ 210,000 лева за съставяние плановѣ и оцѣненіята, и по 3½% отъ сѣщото количество за водение работитѣ, Ивановичъ има право за възнаграждение на труда си прѣзъ втората година, защото вината за продължение на работитѣ не е у него; но секцията не намира законно опрѣдѣленото отъ Министерския Съвѣтъ възнаграждение 3% отъ разликата мѣжду изживената и прѣдвидената въ контракта сума, защото нѣма никакво основание въ контракта и не може да се оправдае съ нищо. На сѣщото основание тя не одобрява и възнаграждението по резолюцията на Министерството на Просвѣщението 6%, защото втората година Ивановичъ не е работилъ по планове, а само е надзиралъ работитѣ. Секцията мисли, че най-справедливото възнаграждение на Ивановича за труда му прѣзъ втората година е количеството 3½% отъ разликата мѣжду 210,000 и 605,000 лева; защото количеството 3½% е означено въ контракта, а 605,000 л. е изживено за зданията подъ управлението на Ивановича. Въ случай, че Ивановичъ не склони на това възнаграждение, секцията мисли, че дѣлото трѣбва да се рѣши по третейски начинъ, споредъ условията въ контракта.

Съвѣтътъ, слѣдъ като изслуша доклада на финансово-икономическата секция, относително възнаграждението на архитекта Ивановича по постройката на Софийската гимназия и Ломската реалка, и като взе прѣдъ видъ, че, ако и да е поставено въ контракта, сключенъ мѣжду Министерството на Просвѣщението и рѣчения архитекта, щото помѣнитѣ здания да се свършатъ въ една година съ възнаграждение по 2½% отъ 210,000 лева за съставяние планове и оцѣненія и по 3½% отъ сѣщото количество за воденето работитѣ, но защото Ивановичъ е водилъ работитѣ по постройката и прѣзъ втората година, безъ да е причинено отъ негова страна продължението имъ, но прѣзъ това врѣме той като не е работилъ по планове и оцѣненія, рѣши:

Да се заплати на архитекта Ивановича за водение работитѣ по постройката на рѣченитѣ здания по 3½% отъ суммата, която произлиза отъ разликата мѣжду поставеното въ контракта количество 210,000 и дѣйствително изживеното до врѣмето на отстранението му. Ако ли рѣчений Ивановичъ се не съгласи, тогава дѣлото да се рѣши, съ контракта по третейски начинъ отъ една комиссия, въ която да бждатъ прѣдставени и двѣтъ страни.

7). Раздѣление Ломското окръжие на околии. Административната секция въ засѣданието си отъ 30 октомврия разгледала отношението отъ Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла, съ което се прѣдлага на Съвѣта да разгледа протокола на комиссията за раздѣлението границитѣ на околитѣ въ Ломското окръжие.

Комиссията въ засѣданието си отъ 20 октомврия, като взела прѣдъ видъ нѣкои незначителни удобства, които ще има населението, постановила да моли правителството, щото Ломския окръгъ да се раздѣли на 4 околии; но, ако то се не съгласи на това, тя по желанието на Министерството направила нужното разпрѣдѣление на околитѣ въ тоя окръгъ, като избрала само три околийски центрове, именно: 1) Берковската, отъ гр. Берковецъ и селата: Хаджийска Махала, Гушанци, Бекиловци, Клисуря, Балйовица, Пѣсочница, Мездрей, Яйчевъ чифликъ, Кумарево, Драганица, Слатина, Рашовица, Мечиръ масала, Варшецъ, Заможенъ, Спарчевци, Лютаджикъ, Гор. Озирова, Дол. Озирова, Гор. Бѣла рѣчка, Дол. Бѣла рѣчка, Сердаръ чифликъ, Лопушна, Суточино, Сърбляница,

Бистрилица, Гараница, Лѣсковецъ, Кетеловци, Костенци, Чирешовица, Дълги-Долъ, Дива Слатина, Ковачица, Равна, Желѣзна, Чипровци, Влашко село, Копиловци, Главовци, Говежда, Еловица, Помѣждинъ, Меляне, Дуплякъ, Калиманица и Беровица;

2) Кутловската, отъ Кутловица и селата: Горня Вереница, Долня Вереница, Студено Буче, Комарникъ, Мал. Кутловица, Липенъ, Бѣлотинци, Бая, Боигиновци, Охридъ, Стубелъ, Крапченъ, Прѣпложене, Войници, Ново-село, Камена Рикса, Бѣлимѣлъ, Прѣвала, Челюшница, Челишъ, Видлица, Гор. Церово, Жавовци, Паливала, Минкова махала, Портитовци, Мжрчова, Люта, Габровница, Безденица, Славотинъ, Ериденъ, Смоляновци, Виноци, Долня Рикса, Клисуряца, Вълкова-Слатина, Маданъ, Лехчево, Громшинъ, Цѣрово, Митровица, Горня-Лука, Сумелъ, Дългодѣлци и Кобилекъ; и

3) Ломската отъ гр. Ломъ и селата: Алишна махала, Борисово, Александрово, Брусарци, Буковецъ, Васильовци, Влашка махала, Столийска махала, Гайтанци, Голинци, Горно-линово, Николаево, Долно-линово, Дрѣновецъ, Джбова-махала, Дългошеви, Княжева-Махала, Каленъ-потокъ, Кърки-жаба, Ключева-махала, Ковачица, Киселовъ, Крива-бара, Криводолъ, Лобецъ, Луковица, Метковецъ, Моминъ-Бродъ, Орсоа, Расово, Сливата, Сликовецъ, Дондуково, Толовица, Тополовецъ, Чорлайово, Чучанъ, Ярловица, Войница, Вълчи Дърмъ, Крумово, Душилница, Куле-махале, Игнатиево, Котеновци, Калугеръ-махала, Коношица, Мокрешъ, Ботйово, Разградъ-махала, Цибъръ-паланка, Цибъръ-Варушъ, Черни-върхъ и Прогорелецъ.

Секцията, като взела прѣдъ видъ: 1) рѣшението си отъ 8 октомврия, споредъ което шестѣхъ села отвѣдъ рѣката Огоста се присѣдинихъ къмъ Орѣховската околия поради лесното съобщение съ послѣдната; 2) вслѣдствие на отцѣпванието рѣченитѣ села отъ Вълчидрѣмската околия, цѣнтрътъ на тая послѣдната, не само остава на края на околията и не е удобенъ за съобщение, но и населението остава малко, и 3) мотивитѣ, показани отъ Ломската комиссия за раздѣление окръжията на 4 околии сж слаби, намѣри за по-сгодно, щото Ломското окръжие да се раздѣли на три околии съ околийски центрове Ломъ, Берковица и Кутловица, съгласно съ постановлението на комиссията отъ 20 октомврия. Съвѣтътъ, като изслуша доклада, одобри:

Да се приеме на пълно мѣстнието на секцията по раздѣлението Ломския окръгъ на околии.

(Слѣдва)

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавастъ“.)

Цариградъ, 19 августъ. Князь Никола е приелъ новото разграничение на Турко-Черногорската граница. Князьтъ ще си трѣгне за Цетинье довечеря, слѣдъ прощална ауденция при султана. Бедри бей, турски комисаръ по разграничението, ще придружи княза Никола.

Берлинъ, 19 августъ. Рейхстагътъ одобри търговския договоръ съ Испания и прие да се тури врѣменно въ дѣйствие.

Лондонъ, 20 августъ. „Standard“ обнародва телеграмма изъ Каиро, въ която се казва, че въ Горний Египетъ е избухнало въстание.

Парижъ, 20 августъ. Имало е землетресение въ Ява, което е погубило тридесетъ хиляди челоуѣци.

Салцбургъ, 20 августъ. Г. Бисмаркъ вчера се разговаря съ г. Калноки нѣколко часове.

Загребъ, 20 августъ. Въ рапорта на жандармерията се искава надежда за скорошно въстановление порядъка.

Салцбургъ, 20 августъ. Г. Бисмаркъ заедно съ домочадието си замина днесъ за Гастейнъ. Г. Калноки го придружи до станцията. Г. Калноки ще трѣгне за Виена послѣ пладнѣ.

Берлинъ, 20 авг. Реистага прие при трете чтение търговския трактатъ съ Испания и слѣдъ това биде закритъ съ едно императорско слово.

Виена, 20 августъ. „Политическата корресонденция“ казва: Испанскиятъ кралъ ще пристигне въ Виена на 9 септемврия (н. с.) и ще престои десетина дни. Той ще слѣзе въ императорски дворецъ.

Цариградъ, 20 августъ. Черногорскиятъ князь Никола замина днесъ.

Загребъ, 20 Безпорядкитѣ въ околността на Загорие растятъ. Въ Крапина станяло нужда да се намѣси въоръжена сила. Има убитъ единъ селенинъ, трима ранени и 14-мина арестувани.

Колкото повече се разпространява движението толкозъ повече зема характеръ на комунизъмъ.

Чужденци-агенти побуждатъ населението да напада на богатшитѣ. Опитали се да произведатъ антисимитически безпорядъци въ Новоградишка, но населението не допустило.

Страсбургъ, 21 августъ. Алзаскиятъ управитель г. де Маитефелъ отиде на бани въ Гастейнъ.

Отъ Министерството на Народното Просвѣщение.

ИЗВѢСТІЕ

№ 2530.

Министерството на Народното Просвѣщение обявява, че наступащата учебна година започва отъ 1 идущий септемврий въ слѣдующитѣ държавни училища:

Въ Петропавловската Духовна Семинария, въ Софийската Классическа гимназия, въ реалнитѣ гимназии въ Габрово, Ломъ и Варна, въ педагогическитѣ училища въ Вратца и Шуменъ, въ трикласнитѣ училища въ Кюстендилъ, Силистра и Цариградъ, въ Търноската и Варненската дѣвически гимназии.

Въ Софийската дѣвическа гимназия, както и въ новооткриваемото се търговско училище въ Свищовъ и въ духовното училище въ Самоковъ, учебната година започва отъ 15 септемврий, до който день и ще се приематъ ученици въ тия училища.

София, 13 август 1883 г.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1977.

Министерството на Народното Просвѣщение поканва ония господа, които биха жалали да занемжѣтъ директорската длъжностъ въ търговското училище, което ще се отвори отъ 1-й идущий септемврий въ г. Свищовъ, да испратятъ прошения, придружени съ потребнитѣ документи въ Министерството; предпочитание ще иматъ ония господа, които сж свършили више търговското училище.

София, 8 юлий 1883 година.

Главенъ секретаръ: П. Генчевъ.

ИЗВѢСТІЕ

№ 2615.

Стипендиятѣ и пансионеркитѣ при Софийската дѣвическа гимназия ще могатъ да постѣпятъ въ пансиона не по рано отъ 15 идущий септемврий, когато и ще захванжѣтъ преподаваніята въ гимназията. Тѣзи, които би се завърнали по-рано въ София, ще трѣба да живѣятъ до указаното врѣме въ частни кѣщи, защото новото помѣщение на пансиона не е още приготвено.

София, 19 август 1883 година.

Отъ Медицинскій Сѣвътъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 625.

На 29 тек. въ 10 часа прѣдъ пладнѣ въ лабораторията на Медицинскій сѣвътъ (въ зданието на Софийската I класна болница) ще има коммисия за испитването на аптекарски ученици, които желають да получатъ степенъ на аптекарскій помощникъ съгласно правилникътъ за испитване на аптекарскитѣ помощници.

Подавшитѣ за това прошение аптекарски ученици трѣба да се явятъ въ означениятъ день въ лабораторията.

ИЗВѢСТІЕ

№ 38.

На 1-й септемврий т. г. часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ Софийскій окръженъ сѣвътъ подъ предѣдствителството на окръжний управителъ ще стане публиченъ търгъ съ явна конкуренция за доставката на 5650 килограма шурупи (boulons) пирони и други желѣзни принадлежности за моста на р. Луковица до Цариградъ.

Стойността на доставката възлиза на 8161 лева приблизително.

Исканий залогъ е 408 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцелярията на строителний отдѣлъ всѣки вторникъ и петъкъ часътъ отъ 2—3 слѣдъ пладнѣ.

София, 18 август 1883 год.

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2493.

На 9 септемврий, настоящето година въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще се произведе публиченъ явенъ търгъ за отдаване на предприемачъ доставката на нужното число таблици съ наименованията на улицитѣ въ столицата и нужното число таблици съ номера за зданията въ тази послѣдната.

Отъ Г. г. конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ отъ 400 лева.

Подробнитѣ условия и моделитѣ се намиратъ въ техническото отдѣление при Софийското градско общинско управление и сж на разположение на интересующитѣ се всѣки присѣственъ день.

София, 8 август 1883 година.

И. д. кметъ: Н. Сукнаровъ.

И. д. кекретаръ: К. Стояновъ.

1—(913)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

На 29 миналий юлий, на расстояние четири километра отъ г. София по Ломското шосе, излезе на явѣ мъртво тѣло на закланъ непознатъ човѣкъ, външнитѣ бѣлѣзи на тѣлото сж: ржстъ среденъ, възра. 30—40 годишенъ; облекло елекъ и панталони отъ Панагюрски шаякъ и памучна басмена антерия препасанъ съ червена вълнена вървь: Вслѣдствие на това съ настоящето се обявява щото, който знае нѣщо по това дѣло да извѣсти на надлѣжната власть, а послѣдната да увѣдоми подписаний.

Сждеб. слѣдователь при Соф. окр. сждъ: А. Мискановъ.

1—(911)—3

Шумненско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4849.

На основание чл. 3 отъ „закона за публичнитѣ търгове“, имамъ честь да обява, че отъ 1 септемврий т. 1883 год. часътъ по 10 утрента въ Шумненскій окр. управителъ сѣвътъ се открива търгъ съ явна малонадаване за доставяние арестантски дрѣхи за Шумненскій окр. затворъ въ слѣдующитѣ размѣри и видове:

мѣжски:

Платнени халати . . .	200 парчета.
Кюлефи	200 "
Емени	385 "

женски:

Платнени халати . . .	20 парчета.
Сукнени фистани . . .	20 "
Фланелени фистани . .	15 "

Свѣдѣния за поемнитѣ условия съ образцитѣ могатъ да се добиватъ въ управлението ми всѣкой присѣственъ день часътъ отъ 10—12 утрента и отъ 2—4 послѣ обѣдъ отъ днесъ до свършването на търгътъ.

Шуменъ, 5 август 1883 год.

И. д. Шумненскаго окр. управителя:

Д. Икономовъ.

И. д. секретаръ: Ив. Недевъ.

2—(908)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 558.

Шумненското градско общинско управление, има честь да обяви (на ония господа които се занимаватъ съ сюркчиликъ) че построената му отъ вънъ града салхана за клание едъръ и дребенъ добитъкъ, е снабдена съ всичкитѣ удобства и улеснения.

Желающитѣ да колятъ въ нея и да узнаятъ условията, могатъ да се отнесжѣтъ въ общинското управление за споразумѣние.

Шуменъ 5-й август 1883 год.

Кметъ: Ст. Х. Симеоновъ.

Секретаръ: Кръстовъ.

2—(896)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 223.

Честъ имамъ да обява че при Варненската Държавна реална гимназия, отваря се VI класъ за учебната 1883—1884 год. и желающитѣ да постѣпятъ въ гимназията, нужно е да се явятъ най-късно на 25 августъ н. год. отъ който день се откриватъ приемателнитѣ и повторителнитѣ испити, както и записването имъ въ канцелярията при директора.

Варна, 5 август 1883 год.

Директора: П. Х. Пенчовъ.

2—(895)—3

Ломско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 849.

Ломското градско общ. управление съгласно журналното си постановление отъ 29 ноемврий м. 1882 год. подъ №. 48 обявява за всеобщо знание, че отъ 10 идущий септемврий до 25 сжщий ще продава на публиченъ търгъ съ явно надаване, слѣдующитѣ градски мѣста:

1). Праздното градско мѣсто находяще се помѣжду нахалитѣ Ханъ и Орачка, распредѣлено на 27 части за построение кѣщи на тѣхъ въ пространство всѣко едно отъ 325 до 600 квадратни метра, и

2). Една частъ отъ праздното градско мѣсто находяще се на главната улица на Бѣлоградчикското шосе помежду махалитѣ Ханъ и Нова, распредѣлена на 16 части за построение тоже кѣщи на тѣхъ, отъ които 8 части на главната улица и 8 отъ къмъ празното градско мѣсто, въ пространство всѣко едно отъ 400 квадратни метра.

Търгътъ ще се произведе на самитѣ мѣста, и желающитѣ да купятъ отъ тѣхъ могатъ да видятъ условията въ общинското управление ежедневно, освѣнъ неприсѣственнитѣ дни, въ работнитѣ часове.

Ломъ, 9 август 1883 год.

Град. кметъ: К. Стаменовъ.

Секретаръ: Ц. Павловъ.

2—(900)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5140.

Съгласно чл. 190 и 229 отъ търговскій законъ, съ настоящето се обявява за всеобщо знание на всички г-да кредитори на обявенитѣ въ несостоятелностъ Ангеловъ & Аневъ жители изъ г. Свищовъ, които още не сж представили предъ синдикатото за свѣдѣелствование на своитѣ заеми, да се явятъ предъ него въ г. Свищовъ, сами или чрезъ свои законно-повѣренници въ опредѣленото за това мѣсто отъ дѣловодителя „Адвокатска кантора Каракашовъ и Юркевичъ“, за да представятъ за освидѣтелствование своитѣ заеми; за всички кредитори, живущи въ Свищовскій сждебенъ окръгъ въ расстояние на 20 дни, а за ония вънъ тая мѣстностъ 25 дни, отъ денътъ опубликуване настоящето обявление въ „Държавний Вѣстникъ“.

Свищовъ, 9 август 1883 год.

Допълн. членъ при Свищов. окр. сждъ:

В. Крановъ.

1—(904)—1

Софийско военно събрание.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Софийското военно събрание съ настоящето извѣстява, че оно търси антрепенеръ отъ 1-й септемврий тѣзи година. Желаящитѣ могатъ да се обръщатъ за условията къмъто домакина въ помѣщението на събраниято всѣки-дневно отъ 12 до 2 часа послѣ пладнѣ.

Домакинъ въ събраниято.

Майоръ: Протасевичъ.

2—(862)—3

Софийско Артиллер. отдѣление.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 813.

Софийското Артиллерийско отдѣление, съ това обявява, че въ канцелярията на отдѣлението, ще има търгъ съ обявено малонадаване, за доставка на 260,000 хиляди оки овѣсъ—ячмий и 200 к. сажена дърва; търгътъ ще стане на 27 августъ т. г. въ 3 часа послѣ обѣдъ.

Предсѣдатель на хозяйственийтъ комитетъ:

Капитанъ Дубровский.

Дѣлопроиз. подпоручикъ: Гребенаровъ.

1—(929)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Командиръ Собственнаго Его Высочества конвоя извѣщаеъ что на 12 числа септемврия сего года въ 9^{1/2} часовъ утра назначаются торги на поставку для конвоя въ теченіи годишнаго періода, на слѣдующіе предмети: Овесъ, хлѣбъ, мясо, масло, рисъ, кукурузную крупу, муку, зелье, фасулъ, лукъ, соль, перецъ и газъ.

Лица желающіе принять участіе въ торгахъ съ малонадаване, должны представитъ образци предметовъ и въ гаранцію залогъ 10% стоимости желаемого ими взятъ предмета.

Участвующіе на торгахъ съ малонадаване могутъ принять поставку одного предмета равно вмѣстѣ и всѣ предмети.

Подробныя условія можно видѣти въ канцеляріи конвоя ежедневно отъ 9 до 12 часовъ дня и отъ 2 до 6 по полудни, кромѣ празниковъ.

Командиръ конвоя флигель адъютантъ:

1—(930)—3

Ротмистръ Мосаловъ.

Силистренский мировой сѣдия.**ПРИЗОВКА**

№ 1931.

Силистренский мировой сѣдия, на основаніе ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Таушанъ Мустафа Сюлеймановъ, отъ селото Алифакъ, Силистренското окръжъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Силистренский мирово сѣдилище, най-късно въ шесть мѣсеченъ срокъ, отъ денятъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на предявения срѣщу него искъ, отъ Бекиръ Мустафовъ, ж. изъ село Качуларъ, Силистренский окръжъ, за 575 гр. заедно съ лихвата имъ.

Въ случай, че призованный не се яви въ узаконеніи шесть мѣсеченъ срокъ, мировой сѣдия ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Силистра, 13 августъ 1883 г.

Силистрен. мировой сѣдия: Г. Братовъ.

1—(924)—3

Секретаръ: К. Македоновъ.

ПРИЗОВКА

№ 1933.

Силистренский мировой сѣдия, на основаніе ст. 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Руфатъ Бошнякъ изъ Силистра, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ, да се яви самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Силистренското мирово сѣдилище, най-късно въ четири мѣсеченъ срокъ, отъ денятъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ вѣстникъ“ за да отговори на предявения срѣщу него искъ, отъ Тодоръ Сапатино изъ Силистра, за 1971 гр. заедно съ сѣдебнитъ разности.

Въ случай, че призованный не се яви въ узаконеніи четири мѣсеченъ срокъ, мировой сѣдия ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Силистрен. мировой сѣдия: Г. Братовъ.

Силистра, 13 августъ 1883 г.

1—(925)—3

Секретаръ: К. Макеодновъ.

Свищовский мировой сѣдия.**ПРИЗОВКА**

№ 4818.

Свищовский мировой сѣдия, съгласно чл. 114 и 115 § 3 отъ Вр. Сѣд. Правила призовава турчинътъ Исмаилъ Ходжа бивший жителъ отъ с. Овча-Могила, Свищовска околия, живущъ по настоящему въ неизвѣстно мѣсто, да се представи въ Свищов. мировой сѣдъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на шесть мѣсеца отъ датата на послѣдното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговори на заявения срѣщу него отъ Свищовската земледѣлческа касса искъ за 1000 гр. и лихви.

Въ противенъ случай ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Свищовъ, 13 августъ 1883 г.

Мировий сѣдия: С. Марковичъ.

Секретаръ: П. Т. Тортомановъ.

1—(926)—3

Руссенский I сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 482.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Руссенский I сѣдебенъ участъкъ, на основаніе исполнительный листъ № 2119 издаденъ отъ Руссенский мировой сѣдия, на 17 ноемврий 1882 годъ и съгласно ст. ст. 454—457, 461, 463 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ два мѣсеца отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава съ надаване въ канцелярията ми недвижимото имущество принадлежаще на Араста Джамиси въ гр. Руссе състояще отъ единъ дюгенъ въ Руссе подъ №. 1938 едноетаженъ съзиданъ отъ плетъ и камъ, покритъ съ керемиди, отъ 4 отдѣления, за удовлетвореніи взысканіето на Реджебъ Хюсеиновъ имамина отъ 1594 гр.

Надаванетоъ на това имущество ще се започне отъ оцѣнката 2000 гр.

Всичкитъ книжа по продажбата на това имущество сѣ достѣпни въ канцелярията ми на разгѣждане отъ желающитъ.

Руссе, 10 августъ 1883 г.

I сѣдебенъ приставъ: Мих. Палашевъ.

3—(972)—1

Търновский сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 560.

Долуподписаний И. Нейчовъ, сѣдебенъ приставъ при Търнов. окр. сѣдъ, на основаніе исполнительный листъ подъ №. 617 отъ 22 февруарий 1883 година, издаденъ отъ Търновския окр. сѣдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣмнитъ Сѣдебни Правила, чрѣзъ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно опубликуване на настоящето въ „Държавный Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава въ канцелярията ми чрѣзъ публиченъ търгъ. Недвижимото имущество на бившата Дряновска жителка Памукъ Ханжмъ по настоящето съ неизвѣстно мѣстожителство и имѣнно:

1) едно мѣсто отъ къща, въ г. Дреново махала „Жълта“ около 1^{1/2} дюлюма обградено съ камънъ дуваръ, въ него гиранъ и саиванка, 4 раскрача широчина и 8 на дължина, височина 8 педи, която сайванка е покрита съ каменни плочи, съ предѣли: Лазаръ Пеювъ, вадата на Х. Христа Пешевъ, пѣтъ и Попъ Маринъ;

2) лозе въ мѣстността „Бахчийтъ“ около 1 дюлюмъ, съ предѣли: Генчо Сѣбовъ, и манастирска ливада;

3) лозе около 1^{1/2} дюлюмъ, въ мѣстността „Новитъ лозя“ съ предѣли: Стоянъ Недѣлковъ, дветъ страни пѣтъ, и нивата на сѣщата Памукъ ханжмъ;

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА.

4) лозе въ мѣстността „Бостанитъ“ около 1 дюлюмъ съ предѣли: Христо Колевъ, Пеню Бобчевъ и Лазаръ Колевъ;

5) една бахчия въ г. Дреново срѣщу залханята, около 1 дюлюмъ, обградена съ камънъ дуваръ, съ предѣли: Станчо Х. Ганчовъ, Мярко Стойчовъ, Христо Стойчовъ и пѣтъ.

Горѣказаното имущество не е заложено и ще се продава за обезпечение взиманіето на жителката отъ г. Дрѣново Беца Банева, състояще отъ 4176 гроша и сѣдебнитъ разности 60 лева.

Желающитъ да купятъ могатъ да разгѣждатъ формалноститъ, на настоящата продажба, въ канцелярията ми въ г. Трѣвна, всѣки день отъ часа 8 до 12 предъ пладне и отъ 2—6 слѣдъ пладне, съ исключение на празничнитъ дни, гдѣто ще имъ бѣждѣтъ достѣпни всичкитъ книжа, относително настоящата продажба.

Търново, 20 августъ 1883 год.

Сѣдеб. приставъ: И. Нейчовъ.

1—(916)—3

Варненский сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 604.

Долѣподписаний сѣдебенъ приставъ при Варненский окр. сѣдъ на II участъкъ Добричъ-Балчикъ, на основаніе исполнительный листъ №. 2770, издаденъ отъ бивший Добричски окр. сѣдъ и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявявамъ за всеобщо знаніе, че слѣдъ 61 день отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне публичната продажба на едно кафене (дюгянь) лѣжаще въ този градъ, участъкъ „дигански“, покривъ керемиденъ, зидоветъ прѣтени, послано съ прѣстъ, безъ стаи, 10 крачки дължина, 5 широчина, съ съсѣдство: отъ Сѣверната страна Комарджийски ханъ, отъ Западната праздно мѣсто на длѣжничкитъ, отъ Источната и Южната пѣтъ, принадлежаще на Маринъ Георгиевъ Джамбазъ срѣщу дългътъ му 2180 гр. остатъкъ отъ 2680 гр. и 200 гр. сѣдебни разности на Ебѣ Хасановъ. Този дюгянь (кафене) не е заложено никому. Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката 3000 гр.

Желающитъ г-да да купятъ това имущество, нека се явятъ всѣки присѣтственъ день въ канцелярията ми за разгѣждане всичкитъ книжа по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Добричъ, 18 юлий 1883 г.

Сѣдебенъ приставъ: М. Камбуровъ.

1—(832)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Императорското Германско главно консулство по предложеніето на Швейцарския подданикъ г на Жакъ Бруннеръ обявява слѣдующето:

Швейцарския търговецъ Жакъ Бруннеръ който има търговска къща и въ София и полага за свой намѣстникъ г-нъ Адолфъ Кюндига съ право да зима и да дава.

Сдържателя на фирмата е Г-нъ Жакъ Бруннеръ живущъ въ Виенна Опері ринтъ №. 23.

ЖАКЪ БРУННЕРЪ

СОФИЯ

голямъ складъ снабденъ съ плоско и окръгло желѣзо, бѣло, черно и цинково тенекіе, пирони отъ телъ, ковани пирони, лопати, търнакопи, сячми, коси, орали, бурми, бакаръ, цинкъ и куршумъ.

Английский портландъ циментъ I-во качество джамови стѣкла, бои, оризъ кафе, масла газъ, чували и пр. и пр.

1—(914)—4